

Bålbrenning: Slik er reglene

- Det er generelt forbudt å brenne avfall her i landet, både på bål, på peisen og i ovner. Bare godkjente anlegg kan brenne avfall, og det stilles strenge krav til rensing.
- Kommunene kan vedta forskrifter som åpner for visse typer brenning, bl.a. halm- og bråtebrenning, utepeiser, St. Hansbål o.l. Sjekk med kommunen eller brannvesenet hva som gjelder av lokale regler.
- En del kommuner har bestemmelser om at en må søke eller registrere seg for å brenne St. Hansbål.
- Selv om visse typer brenning kan være tillatt, f.eks. St. Hansbål, må det uansett foregå slik at bålet ikke gir helse- eller miljøskadelig røyk. Det betyr f.eks. at en ikke kan brenne noe som inneholder kjemikalier eller andre farlige stoffer.

Dette kan brennes på St. Hansbålet:

- Tørt og rent trevirke
- Tørt hageavfall, som kvister, gras, halm o.l.

Dette skal IKKE på St. Hansbålet:

- Trevirke som er trykkimpregnert, malt eller overflatebehandlet på annen måte
- Plast
- Elektriske apparater og tilbehør til disse (kabler, kontakter, brytere osv)
- Lysstoffrør, isolerglassruter, kondensatorer
- Tekstiler
- Møbler og madrasser
- Bildekk og andre produkter av gummi
- Maling, lim, lakk, beis
- ...og for øvrig alt som inneholder kjemikalier eller miljøskadelige stoffer

Miljø- og helseskader ved bålbrenning

Trykkimpregnert tre inneholder *kobber, krom og arsen*. Kobber og krom er metaller som binder seg lett til andre stoff og kan skape giftige og kreftframkallende forbindelser, som også er tungt nedbrytbare i naturen. Arsenforbindelser kan også være svært giftige og kreftframkallende. Arsenikk er for øvrig en slik arsenforbindelse. Bare små mengder aske fra trykkimpregnert tre kan ta livet av et menneske.

Elektriske artikler inneholder såkalte *bromerte flammehemmere*, som skal hindre at plasten og andre materialer tar fyr når de blir varme. Disse stoffene er tungt nedbrytbare, de lagres i naturen og i kroppen og en del av dem kan gi miljø- og helseskader.

Plast kan inneholde mange ulike *mykgjørere*, såkalte ftalater. Disse forbindelsene kan være både helse- og miljøskadelige, bl.a. annet skade reproduksjonsevnen hos mennesker og dyr.

Hormonhermere er fellesbetegnelse på en lang rekke forbindelser som kan være helse- og miljøskadelige. Stoffene "etterligner" de naturlige hormonene i kroppen og kan skape forstyrrelser i hormonbalansen. Slike stoffer finnes bl.a. i maling, lim og lakk, PVC-plast, plantervernmidler og i bunnstoffet på gamle båter.

Mange *tekstiler* inneholder flammehemmere, lim, impregneringsstoffer o.l. som består av helse- og miljøskadelige stoffer.